

خواب‌های اروپایی نوید محمدزاده در تلویزیون فرانسوی

سریال «آکتور» بهمن ۱۴۰۱ تا خرداد ۱۴۰۲ از شبکه نمایش خانگی پخش شد و استقبال خوبی هم از آن شد، اما حالا یک اتفاق آن را دو باره مطرح کرده است.

به گزارش سایت خبری پرسون، آکتور به کارگردانی نیما جاویدی داستان چند بازیگر تئاتر بود که برای ساختن رویایشان (یک سالن نمایش) برای یک دفتر حقوقی و در دنیای واقعی نقش‌های مختلف بازی می‌کردند. آنها هر بار وارد ماجرای می‌شدند، ضمن این که تماشاگر داستان‌های شخصی آنها را دنبال می‌کرد. علی همتی (با بازی نوید محمدزاده و در دومین همکاری‌اش با نیما جاویدی) تمام آرزویش این بود که بتواند سالن تئاتری را که اجاره کرده و حتی پرداخت همین اجاره هم برایش بسیار دشوار است، بخرد. او خواب‌های فرانسوی می‌بیند و بعد متوجه می‌شود خانواده مرفهی داشته و حتی مدت زیادی در فرانسه زندگی کرده است، اما با اختلاف جدی که بعد از مرگ برادرش با پدرش پیدا کرده، خانه را ترک کرده و در همان سالن تئاتر زندگی می‌کند. همزمان همراه مرتضی (احمد مهران فر) نمایشی را در این سالن تمرین می‌کنند و برایش دکور می‌سازند.

این سریال حالا بعد از تقریباً دو سال از نمایشش، توسط تلویزیون فرانسوی-آلمانی آرته خریداری و به آلمانی دوبله شده و از ۲۰ اردیبهشت هم از این تلویزیون که به شبکه فرهنگ اروپا شناخته شده، در حال پخش است. این سریال پیش‌تر در فروردین سال گذشته برای اولین بار، جایزه بزرگ بخش بین‌الملل جشنواره «سریزمانیا» را به دست آورده بود. جشنواره فرانسوی سریزمانیا در شهر لیل فرانسه برگزار می‌شود و سال گذشته طبق اعلام سایت جشنواره، سریال «آکتور» جایزه بزرگ جشنواره در بخش رقابتی بین‌الملل را کسب کرد.

در سایت جشنواره سریزمانیا که یکی از جشنواره‌های بین‌المللی سریال در جهان است، در توضیح برگزیده شدن سریال آکتور آمده است: «این جشنواره برای نشان دادن حقانیت خود، امسال دامنه جغرافیایی‌اش را گسترش داده و در تلاش برای کشف شیوه‌ها و سبک‌های روایی جدید است. بر این اساس سریال «آکتور» که به اقتضای داستان، مدام روایت خود را تغییر می‌دهد مطمئناً در این زمینه برنده است.» جالب این جاست که آکتور در کنار سریال‌هایی از آمریکا، فرانسه، اسپانیا و ژاپن که محصولات شبکه‌های بزرگ اپل تی وی پلاس و آرته، هولو هستند به رقابت پرداخت و موفق به دریافت این جایزه شد. سال گذشته حدود ۴۰۰ سریال از کشورهای مختلف برای حضور در این دوره جشنواره ثبت‌نام کرده بودند و تنها ۸ سریال در بخش بین‌الملل داوری شدند.

نیما جاویدی پیش از آکتور دو فیلم ملبورن (۱۳۹۲) و سرخپوست (۱۳۹۷) را ساخته که هر دوی این فیلم‌ها تحسین شدند و ملبورن در خارج از ایران هم جوایزی به دست آورده است. ملبورن تور جهانی‌اش را با جشنواره فیلم ونیز به عنوان فیلم افتتاحیه هفته منتقدان این جشنواره آغاز کرد و بعد از حضور در ۴ جشنواره از ۴ قاره دنیا با کسب ۱۳ جایزه بین‌المللی و بیش از ۶۰ حضور بین‌المللی، تحسین منتقدان جهانی را به همراه داشت. فیلم ملبورن موفق به کسب جوایز جهانی مهمی چون هرم طلایی بهترین فیلم از جشنواره فیلم قاهره، جایزه بهترین فیلم‌نامه از مراسم سینمایی آسیا پاسفیک و جایزه بهترین فیلم‌نامه از جشنواره فیلم استکهلم شده است.

بعد از همه‌گیر شدن سریال‌های کلمبیایی، بعد ترکیه‌ای و در آخر کره‌ای در ایران نمایش آکتور از تلویزیون معتبر آرته می‌تواند راهی برعکس باشد و بینندگان کشورهای دیگر را با سریال‌های ایرانی آشنا کند. از طرف دیگر می‌تواند انگیزه‌ای برای سریال‌سازان ایرانی باشد تا این کار را جدی‌تر بگیرند و به جز جذب مخاطب با داستان‌های پلیسی و با غافلگیری‌های زیاد که البته در بیشتر مواقع هم موفق نیستند یا سریال‌های کمدی با آسان‌ترین و غیرخلاقانه‌ترین روش‌های خندانند، به سریال‌هایی استاندارد فکر کنند.

سریال آکتور البته اولین سریال ایرانی نیست که از شبکه آرته پخش شده است. چند سال پیش از آکتور، سریال «شادی» ساخته پوریا تکاور از این شبکه پخش شد و جالب اینجاست که در ایران دیده نشد. سریال «شادی» در تابستان ۱۳۹۹ و در دوران همه‌گیری کرونا با همکاری شبکه آرته در شهرهای تهران، قم، کاشان، بندرعباس و کیش فیلمبرداری شده و در سال ۱۴۰۰ هم به صورت اختصاصی در arte.tv پخش شد. «شادی» داستان دختری به نام شادی (با بازی غزل شجاعی) است که قرار است به همراه مادرش (با بازی سولماز غنی) از ایران به فرانسه مهاجرت کنند. سریال از ۱۵ اپیزود ۶ دقیقه‌ای تشکیل شده است و ماجرای سفر جاده‌ای شادی به همراه برادرش برای دیدن پدرش پیش از رفتن از ایران را روایت می‌کند که در آن بیشتر از مقصد خود سفر اهمیت دارد.